

la d'infinít, de meravella... és precis no estimar per no ubriagar-s'hi.

—...I son fracàs ha sigut constant enfront els públics. A mi em sembla impossible... Potser l'amor m'ençega...

—La música de Bara és sublim.—

Bara compareix, com un fantasma, trencant el diàleg.

—Amèlia, —diu— apaga els llums i obra la finestra.—

Després s'asseu enfront el teclat i sos dits esquelètics comencen a acariciar les tecles. Amèlia resta dreta, darrera d'ell.

Ruggi, en un recó roman com en extasi, copsant les cristallines melodies que el mestre improvisa... Per la finestra oberta, munta del jardí la flaire de magnòlies que van esclatant al bes de la rosada. En el silenci, la música esdevé com el psalm d'una flauta màgica que deixondeix raudals de melangia. La lluna, joganera per mig dels sàlzers devalla un raig damunt del teclat... Llavors ix del cor del clavicordi una harmonia meravellosa, com la remor de l'esclafar d'una poncella; harmonia que tremola i es desfà en cantàbils múltiples que s'agermanen, es besen, s'entretallen i llanguideixen en la quietud...

Bara ha firat son cos enrrera, i el raig de lluna acarona sos cabells. De sobte, sos dits, es curven i les mans, relaxades, s'abateixen damunt del tec at produint una harmonia esfereïdora.

Amèlia ha vist la mort aletejar propera al front de l'aimat, i prenent amb els dits les tecles, abaixades per la pesantor dels dits de Bara, desenrotlla l'improvització fins a l'últim, en que les llàgrimes segellen l'obra pòstuma del mestre incomprès. Es que l'ànima de Bara era totalment transfosa a la d'Amèlia per virtut d'amor!

En la foscor, un ronc, esquinça el silenci. Es Ruggi, que dorm com un benèit en un recó, amb aital positura, que sembla que estigui en extasi, copsant les meravelles de la música sublim.. La quietud el desperta.

—Magnífic, Bara, magnífic!...

—Però—li respon Amèlia—si heu dor-

BENITO ALTADILL

Pèrit agrícola

Successor de don J. XIOL BOESH, pèrit agrònom, ha traslladat el despatx i oficines a la

Plaça d'Àngel Guimerà (Corona), 15, 1.er : Telèfon 124

mit tota l'estona! Més... no temeu, que Bara per això no us servirà rancúnia; perquè.. mireu...

La lluna frapava de ple al rostre del cadàver de Bara

FRANSS OPALINÆ

(Escrit expresament per a LA GRALLA.)

EXCURSIONISME

La Conreria

Sortirem cap a Montmeló en el primer tren dirigint-nos a Montornès, on hi arribarem a tres quarts de set. Nostres obligacions ens han portat un sens fi de végades a aquest poble; l'hem vist a l'hivern, quan tot hom és recullit prop la llar i surt el fum acompassat per les xemeneies, fent una boira per sobre les teulades com en espès mantell; a l'estiu fent de formiga, movent-se xics i grans, sens donar-se repòs, colrats pelsol, l'hem vist trist i l'hem vist alegre; i ara, en aquest matí de primavera, en tornar a veure ses teulades, que el sol fa llampegar, sentim un goig gran, com si tornéssim a veure un amic de debò.

L'Ollé ens serveix un vi bo amb galetes, i sortim de Montornès a dos quarts de vuit. Passem pel mas Suquet; el bosc és florit; en rebre els primers raigs del sol, junt amb la rosada, fa que rebem una sensació tan agradable, que fa dir a en Font:

—Si mai sentiu algú que malparli de l'excursionisme, perdoneu-lo; ha tingut la desgràcia de no trobar-se en uns moments com ens trobem nosaltres.

A les vuit arribem a la casa Corbera; visitem la família del mas, que són coneguts nostres, decidint-nos esmorzar allí; després d'haver-ho fet amb bastanta calma, en Segarra ens llegeix una poesia original seva; que per cert ens agrada forsa, tornant a emprendre la marxa a un quart de deu.

Passem pel coll de Corbera arribant a la casa Barbeta a les deu. Des d'aquell lloc es gaudeix d'una vista imponent; dita casa és de les més típiques que hom pot trobar per aquests indrets de la nostra terra, fent-li de centinel·la una figura centenària.

Passem per can Gurri i en Cot, que's veu que s'ha llevat del dret, fa una excel·lent troballa que tots li envegem, i

arribem a la font de dita casa a dos quarts d'onze, trobant hi la mestressa de la troballa, que li és oferta tot seguit amb la galenteria que caracteritza l'amic Cot.

La font està cercada per roures i alsines, havent-se de baixar quatre esglaons per l'aigua. Després de fer un xic de broma, marxem en direcció al Pi d'en Casals, assolint el turó dels Nou Pins a les onze, des de quin lloc es gaudeix d'una vista espelerrant. Tenim a nostres plantes tot el tròs de costa de Mataró, fins al pla del Llobregat. Per fi, arribem a la Conreria a les dotze.

Se sent fortor de benzina; es veuen senyors de coll planxat; hi han rètols per tots indrets; xalets per a tots els gustos; fins n'hi han que semblen gàvies de canaris.

Després de donar un tom, ens disposem a dinar, donant-se el cas que mentre l'Escarmís, coïa la carn, un gós se li menjava primer que ell. Després d'altres mil peripècies en l'art culinari, diharem, anant a pendre cafè a la font de les monges.

Sortirem de la Conreria a les tres, en direcció al coll de Fra Rafel, arribant al turó del Pi Candeler, lloc culminant de la serra, a 475 metres, a tres quarts de quatre, dirigint-nos al veí turó de l'Amigona, d'allí i per un terreny molt accidental assolim el turó de les Maletes, des de quin lloc es gaudeix de la vista de tot el Vallès per una banda, i per l'altra, tot el pla de Badalona i Barcelona.

Devallarem en direcció a Reixac, a quina església arribarem a les cinc, i allí brenarem, dirigint-nos, tot fent brometa, a Mollet.

Som al tren que ens porta cap a casa; per darrera els vidres veiem la lluna que magníficament ens mostra les muntanyes que havem deixat, destacant-se les siluetes dels turons, que, com a despedida, ens trasmeten un xic de llur grandesa.

CLICHÉ

ES TRASPASSA

BOTIGA DE CRISTALL I PISA

situada en punt cèntric d'aquesta ciutat
Gèneres corrents i estanteria nova

Raó a la impremta d'aquest periòdic

Es provat

que fent ús constant del producte alimentici

Polvos PINÓS

De venda a Granollers: .

Confiteria PUCHADES-Plaça de la Constitució, 18

Les gallines estan més bones
Ponen quan els ous tenen més preu
Les polles avencen l'hora de pondre
Els pollets creixen forts i sans
Els porcs no perden mai la gana
Els evita tota mena de malalties
La carn és millor : Pesen molt més